

Hva skal vi minnes i mai?

108237

Det var mange harde tak på dekk og dørk dengang storparten av våre sjøfolk gikk i alliert fart under krigen. Det var ikke forskjellig fra fredsfarten. Men så var det krig også. Under land og i havn, kunne flyangrep ventes. Lenger ut også miner. Og hele havet var jaktområde for usynlige ubåter i dypet; et nerveslit. Men alle sto på, og visste at hver enkelts vesle innsats trengtes for å vinne i kampen for nordmennenes eget Norge.

Svært mange kom ikke igjen fra den. De som gjorde det, fikk ikke stor takk, eller oppmerksomhet. Det var nå ikke derfor de hadde seilt heller. De som hadde helse og nerver til det, seilte anonymt videre. Andre hadde ikke stort igjen av noen av delene, og gikk snart i opplag for godt. De fleste har gjort det femti år etter. Kanskje med noen ord i gravtalen om sin innsats. Ferdig med det.

Men ennå er noen igjen. Og skal visst æres med å være med på femtiårsfeiringen av seieren. I alle fall noen av dem. Men i all hovedsak skal det festes og feires av folk som ikke hadde noe med det hele. De fleste var vel ikke engang født da. Slik er det som regel med jubileer. Men de fleste av dem har ingen naturlig plass i et slikt jubileum. De står nemlig for noe helt annet enn de som gjorde sitt til at det i det hele tatt ble noe å holde jubileum for. Det er politikere, prester og byråkrater som i årene etterpå har lagt landet åpent for en fremmedinvasjon gjennom massiv innvandring av folk som verken kan eller vil gli inn i det norske samfunnet. Noen av dem har attpåtil være frekke nok til å skjelle ut for fascisme og rasisme osv. motstandere av denne nye invasjonen. Men det var jo akkurat krigsseilere og andre veteraner fra den gang som først tok denne saken opp. Dumme og frekke har disse angrepene på dem vært. De som gjorde det, bør skamme seg.

La dem derfor jubilere og tale og messe alt de vil, for hva de har lyst til. Bare ikke for innsatsen og seieren i den krigen de ikke var med i og ikke kan ha skjønt meningen med. De som var med i den, drømte om et nordmennenes Norge fritt for fremmedvelde. Ingen hadde den gang hørt noe om fargerike fellesskap eller annet som er blitt pakket på oss av disse snikjubilantene. For noe slikt, ville ingen ha seilt eller risikert livet på andre måter. Aller minst for det. De som har lagt grøbunn for konflikter og elendighet av den typen som rir mange land som en mare, har ingenting å gjøre med noe av det å gjøre som f.eks. uteseilerne satte livet inn for.

Uteseilere og andre veteraner fra den gang, minnes dem som har gått i opplag for godt. Og for måneder og år i slit og kamp med dem. I stillhet. De ønsker seg verken ros eller servering av dem som har stått for sviket etterpå. La dem greie seg med sitt eget selskap.

Konrad Kreppene, krigsseiler

HD
18/3-95